

**COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN**

COM(90) 183 def. - SYN 275

Brussel, 19 Juni 1990

Voorstel voor een  
VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

betreffende administratieve samenwerking  
op het gebied van de indirecte belastingen

---

(door de Commissie ingediend)



## TOELICHTING

### INLEIDING

1. Door de totstandbrenging van een interne markt en de afschaffing van de fiscale grenzen, zoals bij het Verdrag bepaald, zal een nauwere administratieve samenwerking tussen de belastingdiensten van de Lid-Staten noodzakelijk worden. Dit komt doordat de Lid-Staten het intracommunautaire goederenverkeer niet langer, voor fiscale doeleinden, zullen kunnen controleren door middel van douaneprocedures bij het overschrijden van een binnengrens. Zij zullen hun controles hoofdzakelijk moeten baseren op de verificatie van de boekhouding van de ondernemingen zoals dat thans reeds geschiedt in het binnenlandse verkeer. Dit betekent dat zij in staat moeten zijn gegevens betreffende aan- of verkopen in andere Lid-Staten te controleren hetgeen alleen kan door middel van een grotere administratieve samenwerking.

De noodzaak om de bestaande bepalingen betreffende administratieve samenwerking of wederzijdse bijstand op het gebied van de indirecte belastingen uit te breiden, werd expliciet erkend in het in 1987 door de Commissie voorgestelde pakket maatregelen betreffende de onderlinge aanpassing van de belastingen. Zo werd in document COM(87)323 van 5 augustus 1987 voorgesteld "dat het huidige stelsel van wederzijdse bijstand wordt aangevuld door een veel verder uitgewerkt en vollediger samenwerkingssysteem" (punt 9.1). Meer recentelijk hebben de Lid-Staten zelf de behoefte aan versterkte stelsels voor administratieve samenwerking openlijk erkend, zoals blijkt uit de conclusies van de Raad voor economische en financiële zaken van 13 november : "De controleregelingen moeten het risico van belastingontwijking daadwerkelijk ondervangen en zullen voornamelijk worden gebaseerd op het gebruik, door de nationale belastingdiensten, van aangiften van ondernemingen, geregelde uitwisseling van gegevens en de verstrekking van door de bevoegde diensten opgestelde ondersteunende documenten. Een dergelijke voortdurende samenwerking op administratief niveau mag niet stuiten op uit de nationale wetgeving voortvloeiende belemmeringen en zal een aanvulling vormen op de bestaande procedures voor wederzijdse bijstand" (doc. 9543/89 van de Raad, punt 3).

## **HUIDIGE SITUATIE**

2. De communautaire wetgeving bevat momenteel geen bepaling betreffende wederzijdse bijstand op het gebied van accijnsrechten. Voor de BTW wordt het wettelijke kader gevormd door Richtlijn 79/1070/EEG van de Raad, waarbij de bepalingen betreffende de directe belastingen van Richtlijn 77/799/EEG eenvoudigweg worden uitgebreid tot de BTW.

3. Daarnaast gelden in de vorm van Verordening (EEG) nr. 1468/81, zoals gewijzigde bij Verordening (EEG) nr. 945/87, op douane- en landbouwgebied communautaire bepalingen voor wederzijdse bijstand. Krachtens de Overeenkomst van Napels van 1967, een internationaal verdrag tussen de regeringen van de Lid-Staten dat geen deel uitmaakt van de communautaire wetgeving, bestaan er voorts aanvullende bepalingen voor wederzijdse bijstand op douanegebied.

4. De bestaande communautaire bepalingen betreffende wederzijdse bijstand vormen, althans voor wat betreft de BTW, een goed uitgangspunt voor samenwerking. Deze bepalingen zijn tot dusverre echter weinig gebruikt omdat de Lid-Staten van mening waren dat hun nationale maatregelen ten aanzien van fiscale controle, die op invoer/uitvoerdocumenten zijn gebaseerd, heel goed alleen konden functioneren. In deze situatie zal, op grond van de in punt 1 genoemde redenen, noodzakelijkerwijs verandering komen en de Commissie is tot de conclusie gekomen dat een nieuw rechtsinstrument de beste manier is om uitvoering te geven aan het door de Raad verleende mandaat om de administratieve samenwerking tussen de Lid-Staten op het gebied van de indirecte belastingen te versterken. Hierover gaat het onderhavige voorstel.

## **RECHTSGRONDSLAG VAN HET NIEUWE INSTRUMENT**

5. Het nieuwe instrument is gebaseerd op de bestaande bepalingen van Richtlijn 79/1070/EEG en wijzigt deze, voor zover nodig, in het licht van de met de toepassing van Verordening nr. 1468/81 opgedane ervaringen op douanegebied. Voor de eerste maal zullen ook de accijnsrechten binnen de werkingssfeer van de verordening vallen. Waar dienstig zijn de bepalingen van de in het kader van de OESO en de Raad van Europa gesloten overeenkomst betreffende wederzijdse administratieve bijstand op fiscaal gebied, die tot op heden nog niet is geratificeerd, in aanmerking genomen.

6. Het instrument heeft de vorm van een verordening en niet van een richtlijn, ten einde een grotere uniformiteit bij de toepassing van de nieuwe bepalingen en een snellere tenuitvoerlegging ervan te garanderen. De voorgestelde verordening is gebaseerd op artikel 100A van het Verdrag en derhalve is het advies van het Europees Parlement vereist. Het advies van het Economische en Sociaal Comité dient eveneens te worden ingewonnen.

#### **PREMISSEN**

7. Eerst en vooral dient men zich te realiseren dat de administratieve samenwerking na 1992 een nieuwe dimensie zal hebben die in het nieuwe instrument goed tot haar recht moet komen. In het toekomstige stelsel zullen in feite twee afzonderlijke, maar met elkaar in verband staande soorten samenwerking bestaan.

8. Enerzijds zal er behoefte bestaan aan een voortzetting en uitbreiding van de bestaande procedures voor de behandeling van fraudes of ernstige onregelmatigheden. Deze procedures zullen veelal een bilaterale aangelegenheid blijven, maar zij zullen voortaan in een communautair kader moeten worden ingebed, terwijl hun rechtsgrondslag moet worden gevormd door een communautair instrument. Doordat het beginsel volgens hetwelk de BTW in de Lid-Staat van bestemming is verschuldigd, gedurende een overgangperiode wordt gehandhaafd, zullen bepaalde soorten fraude mogelijk vaker voorkomen en het is waarschijnlijk dat er een groter aantal verzoeken om samenwerking in verband met fraude zullen worden gedaan.

9. Anderzijds zal er, zoals vermeld in punt 1, in verband met de noodzaak gegevens uit te wisselen over intracommunautaire transacties waarover BTW en accijnsrechten zijn verschuldigd, behoefte zijn aan een nieuw soort administratieve samenwerking. Voor de BTW zal het uitgangspunt worden gevormd door de normale controleprocedures met gebruikmaking van risicobeoordelingstechnieken en door beoordelingswijzen van de boekhoudsystemen van ondernemingen, zoals momenteel al veel worden gebruikt bij de binnenlandse controle. Deze procedures zullen voor de intracommunautaire handel moeten worden aangevuld met technieken voor het steekproefsgewijze verifiëren van de juistheid van de periodieke aangiften van ondernemingen. Dergelijke verificatieprocedures zullen een essentieel onderdeel vormen van het controlesysteem dat is vereist voor het definitieve BTW-stelsel op basis van het oorsprongbeginsel, waarop na afloop van de overgangperiode dient te worden overgeschakeld. Onder het overgangsstelsel zullen deze procedures eveneens noodzakelijk zijn om de verzekering te geven dat goederen, waarvoor aanspraak wordt gemaakt op het nultarief, naar behoren over de grenzen worden gebracht en in de Lid-Staat van bestemming onder fiscale controle worden gesteld. Zolang een BTW-stelsel op basis van het bestemmingsprincipe wordt gehandhaafd, is in het geval van driehoeksverkeer bovendien bevestiging van de uiteindelijke bestemming van goederen vereist, ten einde te verzekeren dat de belasting aan de passende Lid-Staat toekomt.

Soortgelijke samenwerking zal nodig zijn op het gebied van de accijnzen ten einde een goede werking van de onderling gekoppelde controlesystemen voor accijnsgoederen, waarop de rechten zijn geschorst, te verzekeren.

10. Om tot een aanvaardbaar controleniveau te komen, zal dit tweede type administratieve samenwerking op een meer geregelde en routinematige basis moeten worden georganiseerd en zullen grotere aantallen verzoeken moeten kunnen worden behandeld dan onder de bestaande regelingen voor wederzijdse bijstand. In dit verband zal de Commissie een studie uitvoeren naar de haalbaarheid van een interactief computer- en telematicanetwerk, waardoor de nationale en de communautaire diensten in kwestie zouden worden verbonden. Het juiste evenwicht moet worden gevonden om rekening te houden met de in november 1989 door de Raad voor economische en financiële zaken gestelde fundamentele eis dat de lasten voor het bedrijfsleven en de overheid minder moeten worden in vergelijking met de huidige situatie. De gehele operatie heeft ten doel dat elke Lid-Staat er min of meer op kan vertrouwen dat de door de ondernemingen opgegeven belastingbedragen op aankopen in andere Lid-Statens juist zijn, dat voor uitvoer bestemde goederen niet toch op de binnenlandse markt worden afgezet en dat de facturen en registratienummers niet vals zijn. Er zij op gewezen dat het hier geen eigenlijk fraudeonderzoek betreft, hoewel het controleproces natuurlijk wel aanwijzingen zou kunnen opleveren dat er fraude in het spel is.

11. Met betrekking tot de praktische details van deze stelsels is later, overeenkomstig de procedure waarin het onderhavige voorstel voorziet, overleg en coördinatie nodig (artikel 19). Van meet af aan dient echter wel een wettelijk kader tot stand te worden gebracht waarin de beide bovengenoemde soorten samenwerking goed passen. Dat is het doel van dit voorstel.

#### **ARTIKEL 1**

12. In dit artikel wordt de werkingssfeer van de verordening omschreven. Opzettelijk is gekozen voor een brede werkingssfeer die de samenwerking met betrekking tot alle aspecten van de naleving van de voorschriften betreffende de indirecte belastingen en met betrekking tot de juiste vaststelling van het bedrag van deze belastingen, omvat.

#### **ARTIKEL 2**

13. In lid 1 worden de voornaamste, in de verordening gebruikte, termen gedefinieerd.

Op grond van lid 2 moet elke Lid-Staat de autoriteit of autoriteiten die op zijn grondgebied verantwoordelijk is of zijn voor de administratieve samenwerking, aanwijzen en de lijst van deze autori-

teiten aan de andere Lid-Staten en aan de Commissie meedelen. Het zijn voornamelijk de aldus aangewezen autoriteiten die de bepalingen van deze verordening in de praktijk zullen uitvoeren. Op grond van lid 2 moet elke Lid-Staat tevens een centraal kantoor aanwijzen dat de verantwoordelijkheid draagt voor de contacten met andere Lid-Staten en met de Commissie over aangelegenheden die binnen de werkingssfeer van dit voorstel vallen (zie ook artikel 19, lid 3).

## **TITEL I**

### **Administratieve samenwerking - algemene bepalingen**

#### **ARTIKEL 3**

14. Volgens artikel 3 zijn de bevoegde autoriteiten verplicht om zoveel mogelijk met elkaar en met de Commissie samen te werken, ten einde er voor te zorgen dat zowel de nationale als de communautaire bepalingen betreffende de indirecte belastingen worden nageleefd. Specifiek wordt vermeld dat ook bij de controleprocedures moet worden samengewerkt. Evenals het geval was in artikel 1, wordt deze verplichting ruim gedefinieerd en niet beperkt tot de uitwisseling van gegevens.

De uitwisseling van gegevens is echter wel de belangrijkste component van de administratieve samenwerking en hierin wordt voorzien door een bijzondere verwijzing in het tweede gedeelte van artikel 3. Er wordt onderscheid gemaakt tussen de verplichtingen van de Lid-Staten jegens elkaar en jegens de Commissie : In het algemeen zullen de Lid-Staten onderling gegevens uitwisselen over vraagstukken in verband met specifieke gevallen, maar tevens zullen zij contact met de Commissie opnemen over aangelegenheden die op communautair niveau van belang kunnen zijn. Om te verzekeren dat dergelijke gegevens goed en veilig worden overgezonden, zal de Commissie de totstandbrenging van computer- en telematicanetwerken waardoor de nationale en de communautaire diensten in kwestie zouden worden verbonden, bestuderen.

#### **ARTIKEL 4**

15. Dit artikel bevat een standaardbepaling, die ook wordt aangetroffen in Verordening nr. 1468/81 (wederzijdse bijstand op douanegebied) en die de bevoegde autoriteiten ontheft van hun verplichting om samen te werken door het verstrekken van gegevens of documenten, zodra een bepaald geval of onderzoek aan de strafrechtelijke autoriteiten is overgedragen. Zodra een strafrechtelijke procedure is ingeleid, dient elk aanvullend onderzoek plaats te vinden

op basis van de regels inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken (zie ook artikel 21). De rechterlijke autoriteit in de aangezochte Lid-Staat kan echter wel per geval toestemming geven voor de uitwisseling van gegevens die zijn vermeld in verband met een strafrechtelijk onderzoek.

## TITEL II

### Bijstand op verzoek

16. Er zijn drie soorten administratieve samenwerking - bijstand op verzoek (waarbij het initiatief uitgaat van de verzoekende autoriteit), automatische bijstand (waarbij de autoriteiten tevoren overeenkomen bepaalde soorten gegevens automatisch te verzamelen en uit te wisselen) en bijstand op eigen initiatief (waarbij één autoriteit het initiatief neemt zonder daarom te zijn verzocht). De artikelen 5 t/m 10 handelen over de bijstand op verzoek, die thans de belangrijkste van deze drie soorten is.

#### ARTIKEL 5

17. Dit artikel behelst een algemene verplichting voor alle bevoegde autoriteiten om op verzoek gegevens in ruime zin mede te delen. Omdat het initiatief in dit geval uitgaat van de verzoekende staat, die bepaalde indirecte belastingen kan heffen die geen communautaire belastingen zijn, worden de belastingen waarvoor de samenwerkingsprocedures gelden, in dit artikel nauwkeurig beschreven. Het gaat hier om de BTW en de belangrijkste accijsrechten die door alle Lid-Statens worden toegepast en waarvoor op communautair niveau vastgestelde regels gelden. Het is niet uitgesloten dat later nog andere belastingen aan de lijst kunnen worden toegevoegd.

Lid 2 bevat een standaardbepaling volgens welke de aangezochte autoriteit verzoeken uit een andere Lid-Staat op dezelfde voet moet behandelen als zij een eigen onderzoek of een voor een andere autoriteit in eigen land verricht onderzoek zou behandelen.

#### ARTIKEL 6

18. Op grond van dit artikel is de aangezochte autoriteit verplicht een controleonderzoek ten behoeve van een andere Lid-Staat te verrichten. Dit onderzoek kan de toetsing en verificatie van intracommunautaire transacties op basis van een steekproef omvatten, om na te gaan of goederen waarvoor aanspraak wordt gemaakt op vrijstel-

ling of schorsing van belasting, naar behoren naar het grondgebied van een andere Lid-Staat worden overgebracht en in die Lid-Staat onder fiscale controle worden gesteld.

#### **ARTIKEL 7**

19. Dit is een nieuwe bepaling die de Lid-Staten de mogelijkheid biedt elk op eigen grondgebied gecoördineerde belastingonderzoeken te organiseren. Een dergelijke bepaling is bijzonder belangrijk aangezien de Europese markten steeds verder integreren en een groot deel van de intracommunautaire handel plaatsvindt tussen een relatief klein aantal groepen ondernemingen die onderling zijn verbonden of nauwe onderlinge betrekkingen onderhouden. Voor een systematische controle van dergelijke ondernemingen is een algemene aanpak over de nationale grenzen heen vereist en dit artikel bevordert de ontwikkeling van een dergelijke aanpak.

#### **ARTIKEL 8**

20. Het betreft hier een standaardbepaling die de verstrekking van officiële documenten of verklaringen aan een verzoekende autoriteit met betrekking tot de indirecte belastingen regelt.

#### **ARTIKEL 9**

21. Ook dit is een standaardbepaling betreffende de kennisgeving van documenten. De kennisgeving van documenten zou voor de Lid-Staten problemen kunnen opleveren (bij voorbeeld ingeval een niet-ingezetene of een ingezetene die naar een andere Lid-Staat is verhuisd, belasting is verschuldigd en dit artikel voorziet in administratieve samenwerking in dergelijke gevallen. Door de verhoogde mobiliteit van de belastingbetalers in de interne markt zal een dergelijke bepaling in de toekomst belangrijker worden. Hoewel in alle aan de gerechtelijke procedures voorafgaande fasen van de heffing van de indirecte belastingen om bijstand voor de kennisgeving van documenten kan worden verzocht, zal de bijstand in de praktijk vooral betrekking hebben op de aanslagfase. Het doel is er zoveel mogelijk voor te zorgen dat documenten zoals aanslagbiljetten of aanmaningen de belastingplichtige inderdaad bereiken, ten einde te voorkomen dat dwangmiddelen worden toegepast of straffen worden opgelegd aan iemand die echt niet weet dat hij belasting is verschuldigd.

## **ARTIKEL 10**

22. Nogmaals is een standaardbepaling betreffende de toezending op verzoek van gegevens die betrekking hebben op handelingen op het gebied van de indirecte belastingen waarop de verdenking van fraude rust. De bepaling dekt meer in het bijzonder de toezending van rapporten of documenten uit de archieven van de aangezochte autoriteit.

## **TITEL III**

### **Automatische uitwisseling van gegevens**

## **ARTIKEL 11**

23. In artikel 11 wordt de automatische uitwisseling van gegevens tussen de Lid-Staten behandeld. Hoewel dit type van gegevensuitwisseling momenteel niet wordt toegepast, kan het in de toekomst, naarmate het proces van samenwerking tussen de belastingdiensten wordt ontwikkeld en uitgebreid, van reële betekenis worden. Dienovereenkomstig wordt bepaald dat de hiervoor te gebruiken samenwerkingsmethoden later zullen worden vastgesteld in het kader van de overeenkomstig artikel 19 te beleggen vergaderingen van vertegenwoordigers van de Lid-Staten.

## **TITEL IV**

### **Bijstand op eigen initiatief**

## **ARTIKEL 12**

24. Dit artikel behelst een algemene verplichting voor de Lid-Staten om elkaar op eigen initiatief bijstand te verlenen. Dit soort bijstand wordt verleend zonder voorafgaand verzoek van een andere Lid-Staat of zonder voorafgaande overeenstemming over, automatisch toe te zenden, categorieën gegevens. Op eigen initiatief verstrekte gegevens zullen naar verwachting bijzonder nuttig blijken voor de controle op fraude, omdat het hier meestal gaat om gegevens die specifiek door een ambtenaar van de indirecte belastingen van de verstreckende Lid-Staat tijdens een binnenlandse controle of een binnenlands onderzoek zijn opgespoord en geselecteerd.

## **ARTIKEL 13**

25. In dit artikel worden verschillende gevallen genoemd waarin de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten zonder voorafgaand verzoek gegevens uitwisselen op het gebied van de fiscale controle en de naleving van de belastingwetgeving in het algemeen. Evenals arti-

kel 7 zijn deze bepalingen meer in het bijzonder van belang voor de controle van de belastbare activiteiten van nauw verbonden groepen ondernemingen.

Op grond van lid 2 worden de Lid-Staten in de mogelijkheid gesteld in een volgens de procedures van artikel 19 belegde vergadering, nieuwe categorieën toe te voegen aan de lijst van situaties waarin op eigen initiatief gegevens worden verstrekt.

Aangezien de goede werking van het systeem van uitwisseling op eigen initiatief vrijwel uitsluitend afhangt van de initiatiefnemende Lid-Staat, is het belangrijk dat de bevoegde autoriteiten van deze Lid-Staat de nodige administratieve maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat gegevens die voor een andere Lid-Staat van belang kunnen zijn, onder hun aandacht worden gebracht. Het derde lid van dit artikel bevat een hiertoe strekkend voorschrift.

#### **ARTIKEL 14**

26. Dit artikel bevat een soortgelijke bepaling als artikel 13, maar met betrekking tot fraude. De toezending van gegevens op eigen initiatief dient onmiddellijk plaats te vinden en gezien de vele potentiële fraudemogelijkheden wordt niet getracht de toezending tot bepaalde categorieën te beperken; alle gegevens die bruikbaar zijn in verband met frauduleuze handelingen, dienen te worden doorgegeven.

### **TITEL V**

#### **Voorwaarden waaronder de bijstand wordt verleend**

#### **ARTIKEL 15**

27. Dit artikel behelst het algemene beginsel volgens hetwelke de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten maatregelen moeten nemen om ervoor te zorgen dat zij snel voldoen aan hun verplichtingen om gegevens te verstrekken. Het artikel voorziet in de vaststelling, overeenkomstig de procedures van artikel 19, van nauwkeuriger termijnen voor bepaalde categorieën gegevens. Voor opgevraagde gegevens die overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 5 tot en met 10 worden toegezonden, geldt, tenzij de verzoekende autoriteit zelf een langere termijn voorstelt, in elk geval een maximumtermijn van drie maanden; drie maanden zijnde de termijn waartoe de Lid-Staten zich tijdens eerdere besprekingen over administratieve samenwerking dachten te kunnen verbinden. In lid 2 wordt bepaald dat een bevoegde autoriteit de andere autoriteit(en) op de hoogte moet stellen van omstandigheden die haar verhinderen de gevraagde gegevens op

tijd te verstrekken. De term belemmeringen betekent in dit verband duidelijk belemmeringen waarop de autoriteit in kwestie geen invloed kan uitoefenen.

#### **ARTIKEL 16**

28. Dit artikel bevat regels voor de directe samenwerking tussen ambtenaren van Lid-Staten. In eerste instantie handelt het artikel over dergelijke contacten tussen naar behoren gemachtigde ambtenaren van de verzoekende autoriteit en de aangezochte autoriteit in de kantoren van laatstgenoemde. De ambtenaar van de verzoekende autoriteit moet volledige inzage krijgen in alle documentatie waarover het personeel van de aangezochte autoriteit beschikt.

29. Lid 2 handelt over de directe samenwerking in een volgend stadium : aan ambtenaren van de verzoekende autoriteit kan in overleg worden toegestaan aanwezig te zijn bij een specifiek belastingonderzoek in de aangezochte Lid-Staat.

De rechtvaardiging voor dit verdere samenwerkingsstadium moet altijd zowel praktisch als specifiek zijn. Het is de bedoeling dat om deze verder gaande vorm van bijstand uitsluitend wordt verzocht wanneer de bevoegde autoriteit van de verzoekende staat ervan overtuigd is dat het onderzoek in een andere Lid-Staat in belangrijke mate zal bijdragen tot de oplossing van een binnenlands probleem op het gebied van de indirecte belastingen. Deze procedure is een logisch verlengstuk van het bepaalde in artikel 7 met betrekking tot gecoördineerde belastingonderzoeken.

30. Uit lid 2 en 3 van dit artikel te zamen blijkt duidelijk dat de beslissing of vertegenwoordigers van de verzoekende autoriteit al dan niet aanwezig mogen zijn, door de aangezochte autoriteit wordt genomen. Er zijn evenwel op gewezen dat het feit dat de aangezochte autoriteit in deze de doorslag geeft, geen enkele beperking inhoudt van de verplichting van die autoriteit om gegevens te verstrekken, waarom krachtens ongeacht welk ander artikel van dit voorstel voor een verordening wordt verzocht.

31. Indien het verzoek wordt ingewilligd, moet de aangezochte autoriteit overeenkomstig lid 3 het tijdstip en de plaats van het onderzoek alsmede andere bijzonderheden, zoals de met het onderzoek belaste ambtenaar en eventuele specifieke voorwaarden voor de uitvoering ervan, meedelen. Alle besluiten over de wijze waarop het onderzoek dient worden verricht, moeten worden genomen door de met het onderzoek belaste ambtenaar van de aangezochte autoriteit. Er is geen sprake van enige uitoefening van gezag door de ambtenaar van de verzoekende autoriteit, maar de aangezochte autoriteit kan hem of haar toestaan actief deel te nemen.

32. Het laatste lid bevat de bepaling dat de nadere details voor toepassing van dit artikel worden besproken en zo nodig vastgesteld in het kader van de overeenkomstig artikel 19 te beleggen vergaderingen.

#### **ARTIKEL 17**

33. Dit artikel bevat standaardbepalingen betreffende de vertrouwelijkheid van de als onderdeel van de administratieve uitgewisselde gegevens.

Twee categorieën personen hebben toegang tot de gegevens in kwestie :

- in de eerste plaats degenen die direct bij de vaststelling van het belastingbedrag of bij de administratieve controle van de indirecte belastingen zijn betrokken; deze categorie wordt, overeenkomstig de parallelle bepalingen op douanegebied (Verordening nr. 1468/81, artikel 19), specifiek uitgebreid met de bevoegde ambtenaren van de Gemeenschapsinstellingen;
- in de tweede plaats degenen die rechtstreeks zijn betrokken bij gerechtelijke of administratieve procedures waarbij sancties worden toegepast in verband met de vaststelling van het belastingbedrag.

34. Op grond van lid 2 mag een Lid-Staat die voor nationale doeleinden verder gaande beperkingen hanteert dan de bovengenoemde, eisen dat een verzoekende autoriteit dezelfde verder gaande beperkingen in acht neemt met betrekking tot de door die Lid-Staat verstrekte gegevens. Lid 3 gaat in de tegenovergestelde richting door de verzoekende autoriteit toe te staan om met instemming van de aangezochte autoriteit een ruimere toegang tot de gegevens in kwestie te verlenen, indien de wetgeving van de aangezochte Lid-Staat in een dergelijke ruimere toegang voorziet. Lid 4 is een standaardbepaling op grond waarvan een Lid-Staat, gegevens van een andere Lid-Staat ontvangen, met toestemming van de Lid-Staat die de gegevens heeft verstrekt, mag doorgeven aan een derde Lid-Staat.

#### **ARTIKEL 18**

35. Lid 1 bevat een standaardbepaling waardoor de verplichting tot samenwerking wordt beperkt wanneer het gaat om overwegingen in verband met de openbare orde in de Lid-Staat zelf. Dit is vooral een bepaling om in laatste instantie op terug te vallen en waarop dus onder normale omstandigheden meestal geen beroep zal worden gedaan.

36. Overeenkomstig het bepaalde in lid 2 moet een Lid-Staat bij weigering van bijstand de redenen hiervoor opgeven.

## TITEL VI

### Overleg- en coördinatieprocedures

#### ARTIKEL 19

37. Dit artikel bevat de kern van de organisatieprocedures in verband met het nieuwe type administratieve samenwerking. Hoewel de basis van deze samenwerking hoofdzakelijk bilateraal blijft, namelijk tussen afzonderlijke Lid-Staten, zal er door de invoering van samenwerking op het gebied van de geldigverklaring en verificatie van de dagelijkse controleprocedures behoefte komen aan een centraal forum waarin praktische problemen van algemeen belang kunnen worden besproken en standaardprocedures kunnen worden overeengekomen. Lid 1 van dit artikel voorziet in een dergelijk centraal forum. De tekst is geïnspireerd door de ervaringen die op douanegebied zijn opgedaan (Verordening nr. 1468/81), maar is specifiek gericht op de behoeften in verband met de controle van de indirecte belastingen in de situatie na 1992.

38. Op grond van lid 2 kunnen de Lid-Staten rechtstreeks contacten met elkaar blijven houden wanneer het gaat om bilaterale kwesties en er verder geen behoefte aan overleg bestaat. Dit is een standaardbepaling die is ontleend aan de bestaande richtlijn betreffende de samenwerking op het gebied van de belastingen (77/799/EEG).

39. Lid 3 behelst een op Verordening nr. 1468/81 gebaseerde bepaling volgens welke de Lid-Staten ervoor moeten zorgen dat de binnenlandse coördinatie tussen de betrokken nationale autoriteiten adequaat verloopt, zodat de externe samenwerking met andere Lid-Staten goed kan functioneren.

40. Bij lid 4 wordt een voortdurend toezicht ingesteld, gezamenlijk door de Lid-Staten en de Commissie uit te oefenen, ten einde de doeltreffendheid van de overeenkomstig lid 1 ingestelde samenwerkingsprocedures te beoordelen. Het doel is de samenwerkingsprocedures voortdurend te verbeteren en te verfijnen en deze verbeteringen zo nodig te verwerken in in onderling overleg toe te passen bestuursrechtelijke voorschriften of procedures. De bundeling van ervaringen met betrekking tot nieuwe middelen voor belastingontduiking of -ontwijking is één van de belangrijkste aspecten van dit proces.

41. In lid 5 tenslotte wordt aan de Commissie een specifieke taak toevertrouwd, namelijk de verspreiding van gegevens die zij van afzonderlijke Lid-Staten of uit andere betrouwbare bronnen ontvangt en die van algemeen belang kunnen zijn voor de naleving en voor een goede controle van de diverse maatregelen op het gebied van de indirecte belastingen. Deze bepaling berust op de ervaring die is opgedaan op douanegebied (Verordening nr. 1468/81). Te zamen met

lid 2 en lid 4 geeft lid 5 een indruk van de rol die op dit gebied is toebedacht aan respectievelijk de individuele Lid-Staten, de Lid-Staten en de Commissie te zamen, en de Commissie op zich.

## TITEL VII

### Slotbepalingen

#### ARTIKEL 20

42. Lid 1 is een standaardbepaling volgens welke de Lid-Staten de Commissie op de hoogte moeten houden van de door hen met derde landen getroffen regelingen voor administratieve samenwerking op het gebied van de indirecte belastingen.

43. Lid 2 is eveneens een standaardbepaling die het kostenprobleem regelt. De algemene regel is, evenals in eerdere communautaire wetgeving op dit gebied, dat elke Lid-Staat de voor hem uit de administratieve samenwerking voortvloeiende kosten draagt, behalve wat de vergoedingen betreft die onder bepaalde omstandigheden aan deskundigen worden uitbetaald. Artikel 19, lid 1, voorziet in een forum voor de beslechting van eventuele geschillen die in verband hiermee kunnen rijzen.

44. Lid 3 bevat een noodzakelijke bepaling dankzij welke de Lid-Staten, waar mogelijk computertechnologie bij de uitwisseling van de in dit voorstel bedoelde gegevens of documenten kunnen gebruiken.

#### ARTIKEL 21

45. Volgens lid 1 moeten de Lid-Staten de Commissie op de hoogte houden van alle nationale wettelijke bepalingen die zij later vaststellen op het gebied waarop dit voorstel betrekking heeft. Lid 2 is een standaardbepaling die dient om ervoor te zorgen dat dit voorstel geen beperking inhoudt op andere mogelijke samenwerkingsvormen. Wanneer de Lid-Staten zijn gebonden door zowel de uit dit voorstel voortvloeiende verplichtingen als de door andere instrumenten of regelingen op dit gebied opgelegde verplichtingen, kan in elke situatie het meest doeltreffend instrument worden gebruikt. Lid 3 dient om ervoor te zorgen dat de in de Lid-Staten geldende regels inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken onverlet blijven.

## **ARTIKEL 22**

46. Dit voorstel neemt de bepalingen van Richtlijn 79/1070/EEG over en borduurt daarop voort. Bovendien wordt bij dit voorstel de administratieve samenwerking uitgebreid tot het gebied van de accijnsrechten en wordt aldus een veelomvattend overkoepelend instrument voor alle aspecten van de samenwerking op het gebied van de indirecte belastingen geschapen. Richtlijn 79/1070/EEG wordt onder deze omstandigheden overbodig en zou zelfs een bron van verwarring kunnen worden.

## **ARTIKEL 23**

47. Volgens dit artikel zal het onderhavige voorstel op 1 januari 1992 van toepassing worden, een jaar eerder dan de in de artikelen 8A en 100A van het Verdrag vastgestelde datum voor de opheffing van de fiscale grenzen en de totstandbrenging van de interne markt. Er is geen technische reden waarom de Lid-Staten dit voorstel niet ten uitvoer zouden leggen vóór andere maatregelen die deel uitmaken van het "pakket" voor de onderlinge aanpassing van de belastingen, en men gaat ervan uit dat de ervaringen die in het tussenliggende jaar met de werking van dit stelsel zullen worden opgedaan, de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten in staat zullen stellen het einde van de grenscontroles op 31 december 1992 met meer vertrouwen tegemoet te zien dan ander het geval zou zijn geweest. Met name zouden in het tussenliggende jaar de in artikel 19, lid 1, bedoelde controleprocedures kunnen worden overeengekomen en toegepast terwijl er toch nog grenscontroles bestaan.

Voorstel voor een  
VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

**betreffende administratieve samenwerking  
op het gebied van de indirecte belastingen**

**DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,**

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europese Parlement<sup>(1)</sup>,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité<sup>(2)</sup>,

Overwegende dat het voor de totstandbrenging van de interne markt overeenkomstig artikel 8A van het Verdrag nodig is dat er een ruimte zonder binnengrenzen wordt geschapen waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd; dat het voor een vrij verkeer van goederen, personen en diensten meer in het bijzonder nodig is dat de douanecontroles binnen de Gemeenschap worden afgeschaft;

Overwegende dat, ten einde de afschaffing van de grenscontroles effectief te maken en tegelijkertijd te voorkomen dat de Lid-Staten belastingopbrengsten derven, de voor de voltooiing van de interne markt en voor de overgangperiode getroffen fiscale harmonisatiemaatregelen vereisen dat een gemeenschappelijk stelsel van administratieve samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten wordt ingevoerd;

---

(1) PB  
(2) PB

Overwegende dat de bepalingen van deze verordening die in dit samenwerkingsstelsel voorzien, zijn bedoeld om de afschaffing van de grenscontroles overeenkomstig de in artikel 8A van het Verdrag vastgestelde doelstellingen mogelijk te maken, en niet om de fiscale bepalingen in de zin van artikel 100A, lid 2, te harmoniseren; dat het bovendien noodzakelijk is dat het fiscale overgangsstelsel daadwerkelijk wordt ingevoerd zonder het risico van fraude die tot concurrentievervalsingen zou kunnen leiden;

Overwegende dat de Lid-Staten niettemin het intracommunautaire verkeer van goederen en diensten voortdurend aan soortgelijke controles moeten onderwerpen als binnenlandse transacties waarop indirecte belastingen drukken; overwegende dat het ontbreken van dergelijke controles kan leiden tot zich over de grenzen van de Lid-Staten heen uitstreckende belastingontduiking en -ontwijking met als gevolg verlies van overheidsinkomsten, schending van de beginselen van fiscale rechtvaardigheid en verstoring van de mededingingsvoorwaarden tussen de Lid-Staten;

Overwegende dat de samenwerking tussen de diensten voor de indirecte belastingen in de Gemeenschap en tussen deze diensten en de Commissie derhalve volgens gemeenschappelijke beginselen en regels dient te worden versterkt met het oog op de totstandbrenging en de werking van de interne markt;

Overwegende dat de Lid-Staten, bij het treffen van de nodige maatregelen voor de tenuitvoerlegging van de administratieve samenwerking, bijzondere aandacht dienen te besteden aan de noodzaak de intracommunautaire transacties in goederen en diensten te toetsen en te verifiëren, aangezien de voorheen op dergelijke transacties uitgeoefende soorten controles niet meer van toepassing zijn;

Overwegende dat de Lid-Staten op verzoek gegevens over specifieke gevallen dienen uit te wisselen; dat de aangezochte staat het nodige onderzoek dient in te stellen om dergelijke gegevens te verkrijgen;

Overwegende dat de Lid-Staten, zelfs zonder dat daarom is verzocht, gegevens dienen uit te wisselen die relevant lijken voor de controle van de indirecte belastingen, vooral wanneer dergelijke belastingen om welke reden dan ook zijn of kunnen worden ontdoken of vermeden;

Overwegende dat het belangrijk is dat ambtenaren van de dienst voor de indirecte belastingen van een Lid-Staat op het grondgebied van een andere Lid-Staat worden toegelaten indien beide betrokken Lid-Staten zulks wenselijk achten;

Overwegende dat er zorg voor dient te worden gedragen dat in de loop van een dergelijke samenwerking verstrekte gegevens niet aan onbevoegden worden medegedeeld, ten einde de grondrechten van de burgers en de ondernemingen te beschermen; dat het derhalve noodzakelijk is dat de autoriteit die dergelijke gegevens ontvangt, deze niet zonder de toestemming van de verstreckende autoriteit gebruikt voor andere doeleinden dan belastingdoeleinden of de vergemakkelijking van de gerechtelijke procedures wegens niet-naleving van de belastingwetgeving van de betrokken Lid-Staten; dat het tevens noodzakelijk is dat de ontvangende autoriteit aan de gegevens dezelfde graad van vertrouwelijkheid toekent als deze in de verstreckende Lid-Staat hadden, indien laatstgenoemde staat hierom verzoekt;

Overwegende dat een Lid-Staat die wordt verzocht een onderzoek in te stellen of gegevens te verstrekken, het recht dient te hebben dit te weigeren wanneer zijn wetgeving eraan in de weg staat dat de nationale dienst voor de indirecte belastingen onderzoek instelt of deze gegevens te eigen behoefte verzamelt of gebruikt, of wanneer het verstrekken van dergelijke gegevens in strijd met de openbare orde zou zijn;

Overwegende dat samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie noodzakelijk is met het oog op de permanente toetsing van de samenwerkingsprocedures en de uitwisseling van ervaringen op de betrokken gebieden, ten einde die procedures te verbeteren en passende communautaire voorschriften uit te werken, alsook om activiteiten die strijdig zijn met de wetgevingen inzake de indirecte belastingen, op te sporen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

### **Artikel 1**

Bij deze verordening worden de voorwaarden vastgesteld waaronder de administratieve autoriteiten die in de Lid-Staten met de tenuitvoerlegging van de voorschriften betreffende de indirecte belastingen zijn belast, met die van de andere Lid-Staten en met de Commissie samenwerken om de naleving van deze voorschriften en een juiste vaststelling van het bedrag van deze belastingen te waarborgen.

### **Artikel 2**

1. In de zin van deze verordening wordt verstaan onder :

- "voorschriften betreffende de indirecte belastingen", alle in de Lid-Staten geldende bepalingen en alle communautaire bepalingen betreffende de belasting over de toegevoegde waarde en de accijnsrechten zoals opgesomd in artikel 5, lid 1;
- "verzoekende autoriteit", de bevoegde autoriteit van een Lid-Staat die een verzoek om bijstand indient;
- "aangezochte autoriteit", de bevoegde autoriteit van een Lid-Staat waaraan een verzoek om bijstand wordt gericht.

2. Elke Lid-Staat deelt aan de andere Lid-Staten en aan de Commissie de lijst mee van de bevoegde autoriteiten die zijn aangewezen om zich met het oog op de toepassing van deze verordening met elkaar in verbinding te stellen. Bovendien wijst elke Lid-Staat een centraal kantoor aan dat de hoofdverantwoordelijkheid draagt voor de contacten met andere Lid-Staten op het gebied van de administratieve samenwerking.

In de zin van deze verordening worden onder "bevoegde autoriteiten" verstaan, de overeenkomstig de eerste alinea aangewezen autoriteiten.

## **TITEL I**

### **Administratieve samenwerking - algemene bepalingen**

#### **Artikel 3**

De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten werken zo veel mogelijk met elkaar en met de Commissie samen om ervoor te zorgen dat de nationale en communautaire bepalingen betreffende de indirecte belastingen worden nageleefd en naar behoren gecontroleerd.

Meer in het bijzonder wisselen de bevoegde autoriteiten onderling alle gegevens uit die relevant zijn voor de vaststelling van het bedrag en voor de inning van de indirecte belastingen. Zij delen voorts specifieke of algemene gegevens aan de Commissie mee wanneer dit van bijzonder belang op communautair niveau kan zijn.

#### **Artikel 4**

De bij deze verordening ingestelde bijstandsplicht geldt niet voor het verstrekken van gegevens of documenten die de administratieve autoriteiten als bedoeld in artikel 1 in opdracht van de rechter hebben verkregen.

In geval van bijstand op verzoek worden deze gegevens of documenten echter wel verstrekt indien de rechter desgevraagd daarmee instemt.

## **TITEL II**

### **Bijstand op verzoek**

#### **Artikel 5**

1. Op verzoek van de verzoekende autoriteit verstrekt de aangezochte autoriteit aan eerstgenoemde alle gegevens die deze nodig heeft om ervoor te zorgen dat de voorschriften inzake indirecte belastingen worden nageleefd, in het bijzonder de voorschriften betreffende :
  - de belasting over de toegevoegde waarde
  - de accijnsrechten op tabaksfabrikaten
  - de accijnsrechten op alcoholhoudende dranken en op de in andere produkten vervatte alcohol
  - de accijnsrechten op minerale oliën.
2. Voor het verkrijgen van de gevraagde gegevens gaat de aangezochte autoriteit of de administratieve autoriteit tot wie laatstgenoemde zich heeft gericht, tewerk als handelde zij te eigen behoeve of op verzoek van een andere autoriteit uit eigen land.

#### **Artikel 6**

Op verzoek van de verzoekende autoriteit verricht de aangezochte autoriteit een passend onderzoek, of doet dit verrichten, om de nodige gegevens te kunnen verstrekken zoals omschreven in artikel 3.

#### **Artikel 7**

1. Op verzoek van een verzoekende autoriteit plegen twee of meer van de in artikel 2 bedoelde administratieve autoriteiten overleg met elkaar met het oog op de vaststelling van gevallen en procedures voor gecoördineerde belastingonderzoeken. Elke daarbij betrokken autoriteit beslist of zij al dan niet wenst deel te nemen aan een bepaald gecoördineerd belastingonderzoek.

2. In de zin van deze verordening wordt onder een ge-coördineerd belastingonderzoek verstaan, een afspraak tussen twee of meer autoriteiten om elk op haar eigen grondgebied een onderzoek in te stellen naar de situatie op het gebied van de indirecte belastingen van een persoon of personen waarbij zij een gemeenschappelijk of een verbonden belang hebben, ten einde alle aldus verkregen relevante gegevens uit te wisselen.

#### **Artikel 8**

Op verzoek van de verzoekende autoriteit verstrekt de aangezochte autoriteit aan eerstgenoemde alle verklaringen, alsmede alle documenten of voor eensluidend gewaarmerkte afschriften van documenten die betrekking hebben op handelingen waarop de voorschriften betreffende de indirecte belastingen van toepassing zijn en waarover zij beschikt of die zij zich verschaft op de wijze als bepaald in artikel 5, lid 2.

#### **Artikel 9**

1. Op verzoek van de verzoekende autoriteit geeft de aangezochte autoriteit alle belanghebbenden kennis of doet zij hen, met inachtneming van de regels die van kracht zijn in de Lid-Staat waarin zij is gevestigd, kennis geven van alle handelingen of beslissingen die van de administratieve autoriteiten uitgaan en op de toepassing van de voorschriften betreffende de indirecte belastingen betrekking hebben.
2. Bij de verzoeken om kennisgeving, die het onderwerp moeten vermelden van de handelingen of de beslissingen waarvan kennis moet worden gegeven, wordt een vertaling gevoegd in de officiële taal of een van de officiële talen van de Lid-Staat waarin de aangezochte autoriteit is gevestigd zonder dat dit afbreuk doet aan het recht van de aangezochte autoriteit van die vertaling af te zien.

### **Artikel 10**

Op verzoek van de verzoekende autoriteit deelt de aangezochte autoriteit eerstgenoemde met name door middel van rapporten en andere documenten of van voor eensluidend gewaarmerkte afschriften of uittreksels daarvan alle gegevens mee die haar ter beschikking staan of die zij verkrijgt op de in artikel 5, lid 2, bedoelde wijze met betrekking tot geconstateerde of voorgenomen handelingen die in strijd zijn of die de verzoekende autoriteit in strijd lijken met de voorschriften betreffende de indirecte belastingen.

De mededeling van oorspronkelijke documenten en voorwerpen geschiedt evenwel slechts indien de bepalingen die van kracht zijn in de Lid-Staat waar de aangezochte autoriteit is gevestigd, zich hier niet tegen verzetten.

## **TITEL III**

### **Automatische uitwisseling van gegevens**

#### **Artikel 11**

Voor groepen van gevallen die worden vastgesteld volgens de in artikel 19 bedoelde procedures, wisselen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten, geregeld en zonder voorafgaand verzoek, de in artikel 3 bedoelde gegevens uit.

#### **TITEL IV**

### **Bijstand op eigen initiatief**

#### **Artikel 12**

Onder de voorwaarden van de artikelen 13 en 14 verlenen de bevoegde autoriteiten van iedere Lid-Staat bijstand aan de bevoegde autoriteiten van de andere Lid-Staten zonder dat deze laatste hierom vooraf hebben verzocht.

#### **Artikel 13**

1. Wanneer de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat zulks voor de naleving van de voorschriften betreffende de indirecte belastingen nuttig achten, delen zij zonder voorafgaand verzoek de in artikel 3 bedoelde gegevens waarvan zij kennis dragen, mee aan de bevoegde autoriteit van iedere andere belanghebbende Lid-Staat, indien :
  - a) de bevoegde autoriteit van een Lid-Staat redenen heeft om te vermoeden dat voor een andere Lid-Staat wellicht indirecte belastingen verloren gaan;
  - b) een belastingplichtige in een Lid-Staat een vermindering of vrijstelling van de indirecte belastingen verkrijgt die voor hem een verhoging van de indirecte belastingen of heffing van indirecte belastingen in een Lid-Staat zou moeten meebrengen;
  - c) de bevoegde autoriteit van een Lid-Staat redenen heeft om te vermoeden dat een persoon die daarop geen recht heeft, indirecte belastingen uitspaart ten gevolge van kunstmatige overdrachten van goederen- of dienstenleveringen via één of meer landen, vooral tussen nauw verbonden groepen ondernemingen;
  - d) in een Lid-Staat uit de gegevens die door de bevoegde autoriteit van de andere Lid-Staat zijn verstrekt, gegevens kunnen worden geput, die voor de vaststelling van de belastingsschuld in deze andere Lid-Staat van nut kunnen zijn.
2. De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten kunnen volgens de in artikel 19 vastgesteld procedures de in lid 1 bedoelde uitwisseling van gegevens tot andere dan de daar omschreven situaties uitbreiden.
3. De bevoegde autoriteiten van elke Lid-Staat nemen alle maatregelen en volgen alle procedures die noodzakelijk zijn om ervoor te zorgen dat de in de leden 1 en 2 bedoelde gegevens voor toezending aan andere Lid-Staten beschikbaar worden gesteld.

#### **Artikel 14**

De bevoegde autoriteiten van iedere Lid-Staat delen de bevoegde autoriteiten van de andere betrokken Lid-Staten onverwijld alle dienstige gegevens mee welke verband houden met handelingen die in

strijd zijn of hun in strijd lijken te zijn met de voorschriften betreffende de indirecte belastingen.

## TITEL V

### Voorwaarden waaronder de bijstand wordt verleend

#### Artikel 15

1. De bevoegde autoriteit van een Lid-Staat die krachtens de voorgaande artikelen wordt verzocht gegevens te verstrekken, doet dit zo snel mogelijk en in ieder geval binnen termijnen die worden overeengekomen volgens de in artikel 19 vastgestelde procedures. Gegevens die op verzoek worden verstrekt, worden binnen drie maanden na ontvangst van het verzoek verstrekt, tenzij de termijn door de verzoekende autoriteit wordt verlengd.
2. Als het verstrekken van gegevens door een bevoegde autoriteit op belemmeringen stuit, deelt deze autoriteit zulks onverwijld mee aan de andere belanghebbende autoriteit of autoriteiten onder vermelding van de aard van de belemmeringen.

#### Artikel 16

1. In overleg tussen de verzoekende autoriteit en de aangezochte autoriteit en overeenkomstig de door laatstgenoemde vastgestelde regels kunnen door de verzoekende autoriteit naar behoren gemachtigde ambtenaren bij de kantoren van de administratieve autoriteiten van de Lid-Staat waar de aangezochte autoriteit is gevestigd, gegevens over de toepassing van de voorschriften betreffende de indirecte belastingen verkrijgen, die de verzoekende autoriteit nodig heeft en die worden ontleend aan documentatie waartoe het personeel van die kantoren toegang heeft. Deze ambtenaren worden gemachtigd om van genoemde documentatie kopieën te maken.
2. In overleg tussen de verzoekende autoriteit en de aangezochte autoriteit staat laatstgenoemde door de verzoekende staat naar behoren gemachtigde ambtenaren toe in de aangezochte Lid-Staat aanwezig te zijn bij het gedeelte van een belastingonderzoek dat voor hen van belang is.
3. Als het verzoek wordt ingewilligd, geeft de aangezochte autoriteit de verzoekende autoriteit zo spoedig mogelijk kennis van het tijdstip en de plaats van het onderzoek, de met het onderzoek belaste autoriteit of ambtenaar en de door de aangezochte autoriteit voor de uitvoering van het onderzoek vastgestelde procedures en voorwaarden. Alle beslissingen met betrekking tot de uitvoering van het belastingonderzoek worden door de aangezochte autoriteit genomen.
4. De modaliteiten voor de toepassing van bovenstaande bepalingen worden besproken en zo nodig volgens de in artikel 19 bedoelde procedures vastgesteld.

## Artikel 17

1. De krachtens deze verordening in welke vorm dan ook verstrekte gegevens zijn vertrouwelijk. Zij vallen onder het beroepsgeheim en genieten de bescherming waarin voor soortgelijke gegevens wordt voorzien door de nationale wet van de ontvangende Lid-Staat en door de overeenkomstige bepalingen die voor de communautaire instanties gelden.

In ieder geval mogen dergelijke gegevens

- uitsluitend worden meegedeeld aan de personen die direct bij de vaststelling van het belastingbedrag of bij de administratieve controle van de indirecte belastingen zijn betrokken, of aan personen binnen de instellingen van de Gemeenschap die uit hoofde van hun functie daarvan kennis dienen te nemen. Zij mogen niet worden gebruikt voor andere doeleinden dan die waarin deze verordening voorziet, behalve met de uitdrukkelijke toestemming van de autoriteit die ze heeft verstrekt en voor zover die mededeling of dat gebruik niet in strijd is met bepalingen in de Lid-Staat waar de autoriteit die ze heeft ontvangen, is gevestigd;
  - daarenboven in gerechtelijke procedures of administratieve procedures waarbij sancties worden toegepast, ingesteld met het oog op of in verband met de vaststelling van het belastingbedrag of de controle daarvan, uitsluitend ter kennis worden gebracht van personen die rechtstreeks bij deze procedures zijn betrokken; deze gegevens mogen echter tijdens openbare rechtszittingen of bij rechterlijke uitspraken worden vermeld, indien de aangezochte autoriteit daar geen bezwaar tegen heeft;
  - uitsluitend worden gebruikt voor fiscale doeleinden of voor gerechtelijke procedures of administratieve procedures waarbij sancties worden toegepast, ingesteld met het oog op of in verband met de vaststelling van het belastingbedrag of de controle daarvan.
2. Lid 1 houdt niet in dat een Lid-Staat waarvan de wetgeving voor nationale doeleinden verdergaande beperkingen bevat dan die welke in dat lid zijn vervat, gehouden is tot het verstrekken van gegevens indien de verzoekende autoriteit zich niet ertoe verbindt deze verdergaande beperkingen in acht te nemen.
  3. In afwijking van lid 1 staan de bevoegde autoriteiten van de gegevens verstrekkende Lid-Staat toe, dat deze gegevens in de verzoekende staat ook voor andere doeleinden worden gebruikt, indien volgens de wetgeving van de aangezochte Lid-Staat de gegevens in die staat voor soortgelijke doeleinden zouden kunnen worden gebruikt.
  4. Wanneer de verzoekende autoriteit van mening is dat gegevens die zij van de aangezochte autoriteit heeft ontvangen, van nut kunnen zijn voor de bevoegde autoriteit van een derde Lid-Staat, kan zij deze gegevens met toestemming van de aangezochte autoriteit aan laatstbedoelde Lid-Staat doorgeven.

**Artikel 18**

1. Deze verordening verplicht de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten niet elkaar bijstand te verlenen ingeval deze bijstand kan leiden tot aantasting van de openbare orde in de Lid-Staat waar zij gevestigd zijn.
2. Elke weigering van bijstand wordt met redenen omkleed.

## TITEL VI

### Overleg- en coördinatieprocedures

#### Artikel 19

1. De Commissie belegt vergaderingen met de vertegenwoordigers van de Lid-Staten waarin
  - het functioneren van de bij deze verordening ingestelde administratieve samenwerking in het algemeen wordt bestudeerd, met bijzondere aandacht voor de ontwikkeling van standaardpraktijken voor de toetsing en controle van intracommunautaire transacties;
  - gemeenschappelijke procedures voor de toezending in de praktijk van de in artikel 3 bedoelde gegevens worden vastgelegd met inachtneming van eventuele op grond van artikel 11 gemaakte afspraken;
  - de krachtens artikel 3 aan de Commissie meegedeelde gegevens worden besproken, ten einde er lering uit te trekken, vast te stellen welke maatregelen zijn vereist om een einde te maken aan handelingen die in strijd blijken te zijn met de voorschriften betreffende de indirecte belastingen en, waar nodig, wijzigingen of aanvullingen op de bestaande communautaire bepalingen voor te stellen;
  - gevallen en procedures voor gecoördineerde belastingonderzoeken als bedoeld in artikel 7 worden bestudeerd en besproken.
2. Wanneer het gaat om bilaterale kwesties, kunnen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten rechtstreeks met elkaar in contact treden. De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten kunnen, in onderling overleg, autoriteiten die zij aanwijzen, toestaan rechtstreeks met elkaar in contact te treden voor de behandeling van bepaalde gevallen of van bepaalde groepen van gevallen.

3. Voor de toepassing van dit artikel nemen de Lid-Staten alle nodige maatregelen ten einde
  - a) intern een goede coördinatie te waarborgen tussen de in artikel 1 bedoelde bevoegde autoriteiten;
  - b) te zorgen voor een rechtstreekse samenwerking tussen de autoriteiten die zij met die coördinatie belasten;
  - c) schikkingen te treffen ten einde de bij deze verordening ingestelde administratieve samenwerking goed te laten functioneren, inclusief de aanwijzing van een centraal kantoor zoals voorgeschreven bij artikel 2, lid 2.
4. De Lid-Staten onderwerpen te zamen met de Commissie de bij dit artikel voorgeschreven samenwerkingsprocedure aan een voortdurend toezicht en bundelen hun ervaringen, in het bijzonder die met betrekking tot nieuwe middelen of methoden voor belastingontwijking of -ontduiking, ten einde de samenwerking te verbeteren en zo nodig een geheel van voorschriften zoals beschreven in lid 1 uit te werken.
5. De Commissie deelt, zo snel mogelijk, de bevoegde autoriteiten van elke Lid-Staat alle gegevens mee die zij overeenkomstig artikel 3 ontvangt, alsook alle andere relevante gegevens die zij kan verstrekken.

## **TITEL VII**

### **Slotbepalingen**

#### **Artikel 20**

1. De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van alle met derde landen getroffen regelingen voor administratieve samenwerking op het gebied van de indirecte belastingen.

2. De Lid-Staten zien af van iedere eis tot terugbetaling van de kosten die uit de toepassing van deze verordening voortvloeien, behalve wat de vergoedingen betreft die eventueel aan deskundigen worden uitbetaald.
3. In de zin van deze verordening worden onder "document" tevens verstaan, gegevens die zijn opgeslagen in of worden overgezonden door computersystemen.

#### **Artikel 21**

1. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mee van alle nationale wettelijke bepalingen die zij vaststellen op het gebied waarop deze verordening betrekking heeft.
2. De in deze verordening voorziene regelingen houden geen beperking in van en worden niet beperkt door de regelingen die zijn vervat in andere overeenkomsten of instrumenten betreffende samenwerking op fiscaal gebied.
3. Deze verordening laat de toepassing in de Lid-Staten van de regels inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken onverlet.

#### **Artikel 22**

Richtlijn 79/1070/EEG van de Raad van 6 december 1979(1) wordt ingetrokken.

#### **Artikel 23**

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1992.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, op

Voor de Raad,

---

(1) PB nr. L 331 van 27.12.1979, blz. 8.

COM(90) 183 def.

# DOCUMENTEN

NL

09

---

Catalogusnummer : CB-CO-90-215-NL-C  
ISBN 92-77-60292-9

VERKOOPPRIJS	tot 30 blz.: 3,50 ECU	per 10 blz. meer: 1,25 ECU
--------------	-----------------------	----------------------------

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen  
L-2985 Luxemburg